

The Digital Era and School Administration using The G-STAR MODEL

Narin Chumnandoo¹ and Siriradsamee Phathomvirawat²

Educational Administration Program, Kanchanaburi Rajabhat University, Thailand

E-mail: narinchumnandoo@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-8055-5388>

E-mail: Siriradsamee.P@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-6593-2999>

Received 02/07/2024

Revised 14/07/2024

Accepted 10/08/2024

Abstract

Background and Aims: G-STAR MODEL School Administration is a form of School Administration in the Digital Era, this article aims to present important concepts for the digital age and G-STAR MODEL school administration in order to be in line with the many and rapid changes occurring in schools. Administrators need to have digital skills, which are important tools and methods for managing schools in the digital era. It is the greatest challenge in educational administration in a changing and dynamic world. Education must adapt to the changes of being a dynamic that cannot be stopped so that it can travel into the future the world is moving towards. The objective of this article is to study the digital age and school administration using the G-STAR MODEL model.

Methodology: This article is a documentary study and uses content analysis for analysis data.

Result: School administrators should understand, develop yourself to be ready for information technology in the digital system. School Administration using the G-STAR MODEL, Administrators should have the following management sequence: 1) G (GOAL) is what the school sets goals and what it dreams to achieve. 2) S (Student Standard) is the standard for student quality. Both in terms of academic achievement innovation and desirable characteristics. 3) T (Teaching & Learning Management) is learning management that focuses on students. It is a process of organizing teaching and learning according to the standards and indicators of the school curriculum. 4) A (Administration & Action) is the management of the entire system. It is the organization of the quality management system of the school. 5) R (Result Base Management) is management that focuses on administrative results. In response to future education, including the development of human resources that will grow to be an important force for the country in overall economic and social development.

Conclusion: To efficiently manage instructional procedures, student standards, and educational objectives, school administrators should improve their IT readiness and make use of the G-STAR MODEL. This all-encompassing strategy guarantees result-based administration and quality management, enabling students to play a crucial role in the economic and social advancement of the nation.

Keywords: School Administration; G-STAR MODEL; Digital Era

ยุคดิจิทัลกับการบริหารสถานศึกษาแบบ G-STAR MODEL

ณรินทร์ ชำนาญดู¹, สิริรัศมี ปฐมวีรารัตน์²

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การบริหารสถานศึกษาแบบ G-STAR MODEL เป็นรูปแบบหนึ่งในการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวคิดสำคัญสำหรับยุคดิจิทัลกับการบริหารสถานศึกษาแบบ G-STAR MODEL เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างมากมายและรวดเร็วในสถานศึกษา บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษายุคดิจิทัลกับการบริหารสถานศึกษาแบบ G-STAR MODEL

ระเบียบวิธี: บทความนี้เป็นการศึกษาเชิงสารคดีและใช้การวิเคราะห์เนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา: ผู้บริหารจำเป็นต้องมีทักษะดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญ เป็นเครื่องมือและวิธีที่สำคัญในการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นความท้าทายสูงสุดในการบริหารการศึกษา ในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงและเป็นพลวัต การศึกษาต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของการเป็นพลวัตที่ไม่สามารถหยุดได้ เพื่อให้การศึกษาสามารถเดินทางสู่นาคตที่โลกกำลังก้าวไปได้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรทำความเข้าใจ พัฒนาตนเองให้พร้อมต่อเทคโนโลยีสารสนเทศในระบบดิจิทัล การบริหารสถานศึกษาแบบ G-STAR MODEL ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการลำดับการจัดการ ดังนี้ 1) G (GOAL) เป็นสิ่งที่สถานศึกษากำหนดเป้าหมายและสิ่งที่ใฝ่ฝันที่จะต้องไปให้ถึง 2) S (Student Standard) คือ มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ การสร้างนวัตกรรม และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) T (Teaching & Learning Management) คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา 4) A (Administration & Action) คือ การบริหารจัดการทั้งระบบ เป็นการจักระบบบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษา และ 5) R (Result Base Management) คือ การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการบริหาร เพื่อตอบสนองต่อการศึกษาในอนาคตรวมถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จะเติบโตขึ้นเป็นกำลังสำคัญของประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม

สรุปผล: เพื่อจัดการขั้นตอนการสอน มาตรฐานนักเรียน และวัตถุประสงค์ทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารโรงเรียนควรปรับปรุงความพร้อมด้านไอทีและใช้ประโยชน์จากโมเดล G-STAR กลยุทธ์ที่ครอบคลุมทุกอย่างนี้รับประกันการบริหารงานตามผลลัพธ์และการจัดการคุณภาพ ซึ่งช่วยให้นักศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

คำสำคัญ : การบริหารสถานศึกษา; G-STAR MODEL; ยุคดิจิทัล

บทนำ

การศึกษาในยุคดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เทคโนโลยีดิจิทัลเปลี่ยนวิธีการสอนและการเรียนโดยการให้นักเรียนมีการเข้าถึงข้อมูลและทรัพยากรการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ผู้สอนสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เข้าถึงข้อมูลและทรัพยากรการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา น่าสนใจ และมีประสิทธิภาพ ใช้เทคโนโลยีทำให้กระบวนการวิจัยเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น การเข้าถึงข้อมูลขนาดใหญ่ (big data) ทำให้งานวิจัยมีความหลากหลายและสามารถดึงข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มและสร้าง

ความรู้ใหม่ได้ การบริหารจัดการสถานศึกษาทำให้กระบวนการทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ระบบจัดการข้อมูล การติดตามความก้าวหน้า และการสื่อสารมีการปรับปรุงที่ช่วยให้ผู้บริหารทำความเข้าใจได้อย่างมีพื้นฐาน เทคโนโลยีทำให้การสื่อสารในทุกระดับมีความสะดวกรวดเร็วขึ้น การใช้เครื่องมือสื่อสารออนไลน์ แพลตฟอร์มสังคมออนไลน์ และวิดีโอคอนเฟอร์เรนซ์ทำให้การสื่อสารระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง มีความเป็นมาตรฐานสูงขึ้น

การเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะและวิธีการเรียนรู้ เข้าสู่โลกที่ต้องการทักษะดิจิทัลและการคิดเชิงวิจารณ์มากขึ้น เพื่อที่จะเตรียมพร้อมให้เหมาะสมกับและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนรู้ อย่างเต็มศักยภาพ นี่ส่งผลให้สถานศึกษาต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษา การบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลต้องเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและทันสมัย การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลต้องการการรับมือและการออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทำทนาย และสามารถสร้างแรงบันดาลใจได้ทั้งสำหรับผู้เรียน ครู และบุคลากร ภาพรวมของการจัดการศึกษาดิจิทัลนี้ทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิสัยทัศน์ที่ดีต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและมีภาวะผู้นำที่สามารถทำให้ทีมงานตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ และนวัตกรรมที่สามารถพัฒนาประเทศไปในอนาคตการรับมือและออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมในยุคดิจิทัลเป็นกระบวนการที่ทำทนาย และต้องสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน ครู และบุคลากร เพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อยอดความรู้ที่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ หรือนวัตกรรมได้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลและเทคโนโลยีที่รวดเร็ว สิ่งนี้มีผลกระทบให้การจัดการเรียนรู้ต้องปรับตัวเพื่อตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ดังนั้นมีขั้นตอนและกลยุทธ์ที่สำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำมาใช้เพื่อสร้างการพัฒนาต่อยอดในการศึกษา (สุจรรยา ขาวสกุล, 2560)

สุกัญญา แซ่มซ้อย (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2562) ได้กล่าวว่า การเป็นผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องการการพัฒนาทักษะและทรัพยากรที่เหมาะสม เพื่อนำทางให้สถานศึกษาให้เข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มที่และประสบความสำเร็จในการทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว. การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องยึดหลักการบางประการเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้สถานศึกษาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้เหมาะสม ได้แก่ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในกระบวนการการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สร้างช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อให้ข้อมูลและบริการที่รวดเร็ว

การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลนั้นอาจจะเกิดปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่ว่าจะเป็น Hardware, Software, หรือ Network ต่าง ๆ รวมทั้งความรู้ความสามารถของผู้เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน หรือผู้ปกครอง และปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่เหมาะสม ต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีการดำเนินการปรับปรุงหรือหาวิธีการบริหารสถานศึกษา เช่น แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลที่จะให้ดูแลรับผิดชอบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาที่ชัดเจน การพัฒนาความสามารถด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครูและบุคลากรของสถานศึกษา

ยุคดิจิทัล (Digital Era) คืออะไร

ยุคดิจิทัล (Digital Era) คือ ยุคของอิเล็กทรอนิกส์เป็นระยะเวลาที่มีการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารและการส่งผ่านข้อมูลอย่างรวดเร็ว อิเล็กทรอนิกส์ได้มีผลกระทบทั้งในด้านการสื่อสาร สังคม และเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในด้านการสื่อสารมีความสำคัญมาก เนื่องจากเทคโนโลยีที่เริ่มพัฒนาขึ้นในยุคนี้ได้ทำให้การ

สื่อสารเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนวัตกรรม ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่และทุกเวลาอย่างรวดเร็ว (วิทยากร ท่อแก้ว, 2564; อนันต์ วรดิพิพงศ์. 2561)

ความหมายของยุคดิจิทัล (Digital Era)

ผู้นิยามความหมาย	ความหมายของยุคดิจิทัล (Digital)
สำนักงานราชบัณฑิตยสภา	ดิจิทัล หมายถึง คำที่เกี่ยวกับการแทนความหมายของข้อมูลด้วยตัวเลข โดยเฉพาะเลขฐานสอง หรือที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบข้อมูลที่คอมพิวเตอร์สามารถจัดเก็บและจัดการได้ เรียกว่า "Binary" (บิแนรี) หรือ "Digital" (ดิจิทัล) ซึ่งเป็นคำทางเทคนิคที่พื้นฐานในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจในทางด้านดิจิทัลและคอมพิวเตอร์ได้มากขึ้น
สารานุกรมเสรี	ความหมาย ดิจิทัล (อังกฤษ: digital; คำว่า "ดิจิทัล" หรือ "ดิจิตอล" เป็นคำที่ใช้เฉพาะเพื่ออธิบายข้อมูลหรือระบบที่ใช้รูปแบบของตัวเลข, โดยเฉพาะเลขฐานสอง และมักนำมาใช้ในทฤษฎีข้อมูลหรือระบบข้อมูล. ในบางกรณีอาจพบการสะกดเป็น "ดิจิтол" ซึ่งเป็นรูปแบบการสะกดที่อาจใช้ได้ตามแหล่งที่มาและที่ตั้งของผู้ใช้ภาษา
https://th.wikipedia.org/wiki/ดิจิทัล	ดิจิทัล หมายถึง การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับดิจิทัลมีคุณสมบัติหลายประการที่มีผลกระทบใหญ่ต่อการใช้ชีวิตประจำวันและธุรกิจ ทั้งนี้ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้นี้มีความสำคัญในการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล
Shepherd (2004)	ให้ความหมายของยุคดิจิทัลไว้ว่า Digital Era มีลักษณะเด่นของเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและขยายความรู้ในวงกว้างมีผลกระทบที่สำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นทัศนคติที่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในด้านเทคโนโลยีมีผลกระทบที่ลึกซึ้งต่อวงเงินเศรษฐกิจและการใช้ชีวิตของบุคคลทั่วไปในสังคม

ยุคดิจิทัล หรือที่มักเรียกกันว่ายุคสารสนเทศหรือการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ถือเป็นช่วงเวลาแห่งความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกด้านของสังคม รวมถึงการสื่อสาร การพาณิชย์ การศึกษา และความบันเทิง ยุคนี้โดดเด่นด้วยการมีอยู่อย่างแพร่หลายของอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์เคลื่อนที่ และแอปพลิเคชันดิจิทัล ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงวิธีการผลิต กระจาย และบริโภคข้อมูล จากข้อมูลของ Schwab (2016) ยุคดิจิทัลแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงจากกระบวนการทางอุตสาหกรรมแบบดั้งเดิมไปสู่ระบบที่เชื่อมโยงกัน เป็นอัตโนมัติ และชาญฉลาดมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม

ในด้านการศึกษา ยุคดิจิทัลได้นำไปสู่การพัฒนาวิธีการสอนและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงผลลัพธ์ทางการศึกษา การเปลี่ยนแปลงนี้รวมถึงการใช้เครื่องมือและทรัพยากรดิจิทัล เช่น แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ ซอฟต์แวร์เชิงโต้ตอบ และห้องเรียนเสมือนจริง เพื่ออำนวยความสะดวกในประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นส่วนตัวและยืดหยุ่น Selwyn (2014) ตั้งข้อสังเกตว่ายุคดิจิทัลยัง

กระตุ้นให้มีการประเมินวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติทางการศึกษาอีกครั้ง โดยเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการรู้เท่าทันดิจิทัลและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมรับมือกับความท้าทายของภูมิทัศน์ทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ นักการศึกษาและสถาบันต่างๆ จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้โดยการบูรณาการความสามารถด้านดิจิทัลเข้ากับหลักสูตรของตน และส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลดังกล่าว สามารถสรุปนิยามของยุคดิจิทัล (Digital Era) คือ คำที่อธิบายถึงการแทนตัวเลข โดยเฉพาะในฐานะสองและเชื่อมโยงกับอิเล็กทรอนิกส์เป็น "ดิจิทัล" (Digital) ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีลักษณะเด่นในทางด้านเทคโนโลยีและสื่อสารในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้, คำว่า "ดิจิทัล" ยังสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในการสื่อสารและการส่งผ่านข้อมูลที่มีความเร็วและสะดวกสบายในสังคม ซึ่งทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและสะดวกสบายทุกที่และทุกเวลา โดยในที่นี้เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตไร้สาย, โทรศัพท์มือถือ, และโน้ตบุ๊กที่เป็นตัวอย่างของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอิทธิพลในการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลในยุคปัจจุบัน

เป้าหมายของยุคดิจิทัล (Digital Era) ในการบริหารสถานศึกษา

เป้าหมายของยุคดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษามีหลายแง่มุม โดยมุ่งเน้นไปที่การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลลัพธ์ทางการศึกษา ประสิทธิภาพการดำเนินงาน และประสิทธิผลโดยรวมของสถาบัน เป้าหมายหลักประการหนึ่งคือการบูรณาการเครื่องมือและทรัพยากรดิจิทัลเข้ากับกระบวนการสอนและการเรียนรู้ เพื่อมอบประสบการณ์การศึกษาที่เป็นส่วนตัว มีส่วนร่วม และมีประสิทธิภาพมากขึ้นสำหรับนักเรียน ซึ่งรวมถึงการใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ เนื้อหาดิจิทัล และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อปรับแต่งการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน และเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงประสิทธิภาพของนักเรียนแบบเรียลไทม์ การทำเช่นนั้น สถาบันการศึกษาสามารถรองรับรูปแบบการเรียนรู้และความต้องการที่หลากหลายได้ดีขึ้น ซึ่งท้ายที่สุดจะนำไปสู่ความสำเร็จและความพึงพอใจของนักเรียนที่ดีขึ้น (Fullan & Langworthy, 2014)

เป้าหมายสำคัญอีกประการหนึ่งคือการปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการโดยการนำโซลูชันดิจิทัลมาใช้ซึ่งเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใส ซึ่งรวมถึงการใช้ระบบการเก็บบันทึกดิจิทัล เครื่องมือกำหนดเวลาและการสื่อสารอัตโนมัติ และกรอบการตัดสินใจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล เทคโนโลยีเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยลดภาระการบริหารและต้นทุนการดำเนินงานเท่านั้น แต่ยังช่วยให้การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการจัดสรรทรัพยากรมีข้อมูลและมากขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ การบริหารยุคดิจิทัลยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมของนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องและการพัฒนาวิชาชีพในหมู่นักการศึกษาและเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มั่นใจว่าพวกเขาจะมีทักษะและความรู้ที่จำเป็นในการนำทางและใช้เทคโนโลยีเกิดใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่มีความรู้ด้านดิจิทัลและมีความคิดก้าวหน้า สถาบันการศึกษาสามารถเตรียมนักเรียนให้พร้อมรับมือกับความต้องการของเศรษฐกิจโลกที่พัฒนาอย่างรวดเร็วได้ดีขึ้น (Johnson, Adams Becker, Estrada, & Freeman, 2015)

อย่างไรก็ตาม การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องเน้นที่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อสร้างระบบการจัดการที่ทันสมัยและตอบสนองต่อทักษะที่จำเป็นในยุคดิจิทัล. นี่คือนโยบายประการที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรคิดและวางเป้าหมาย ดังนี้ (วิทย์ธร ท่อแก้ว, 2564; อนันต์ วรจิตพิงค์. 2561)

1. พัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้บุคลากร ส่วนสำคัญของการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลคือการทำให้บุคลากรทุกคนมีทักษะด้านดิจิทัล. นี่รวมถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางดิจิทัล การใช้โปรแกรมและแอปพลิเคชันการเรียนการสอนออนไลน์ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการสถานศึกษา

2. สร้างระบบการเรียนการสอนออนไลน์ การพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่สามารถทำงานได้ในรูปแบบออนไลน์จะช่วยให้สถานศึกษาก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี. นอกจากนี้ระบบนี้ยังช่วยในการบริหารสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การติดตามผลการเรียน การจัดการตารางเรียน และการส่งเสริมการสื่อสารระหว่างครูและผู้เรียน

3. การให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยี ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงการให้บริการในสถานศึกษา นี้นำรวมถึงการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการลงทะเบียน การจัดการกิจกรรมนักเรียน และการสื่อสารกับผู้ปกครอง

4. การใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ การใช้ข้อมูลจากระบบสารสนเทศเพื่อให้กับผู้บริหารข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ นี้นำรวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียน ข้อมูลการเข้าถึงเทคโนโลยี หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรทางการศึกษา

5. การจัดและรักษาระบบความปลอดภัย การใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา ควรมีการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม นี้นำรวมถึงการป้องกันการเข้าถึงข้อมูลที่ไม่ได้รับอนุญาต การรักษาความปลอดภัยของระบบออนไลน์ และการสอนผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบในการใช้เทคโนโลยี

ยุคดิจิทัล (Digital Era) ครูควรมีคุณลักษณะอย่างไร

ยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้นเรื่อย ๆ ในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล การเตรียมครูให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญเพื่อรักษาคุณภาพการจัดการศึกษาในสถานศึกษา คือ ลักษณะที่ครูในยุคดิจิทัลควรพัฒนา ดังนี้

1. ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี ครูควรมีความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศ การอัปเดตความรู้ให้ทันสมัย จะช่วยให้ครูสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการการสอน

2. ความตระหนักและเห็นความสำคัญในการเรียนรู้ ครูควรมีความตระหนักถึงการเรียนรู้และเห็นความสำคัญในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่นำเทคโนโลยีมาใช้

3. ทักษะการตั้งคำถามและการเรียนรู้ ครูควรมีทักษะในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นความกระตือรือร้นและสามารถส่งเสริม การตั้งคำถามให้นักเรียน

4. การปรับตัวต่อเทคโนโลยีใหม่ ครูควรสามารถปรับตัวต่อเทคโนโลยีใหม่ที่เข้ามาอย่างรวดเร็ว เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างทันสมัย

5. การส่งเสริมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ครูควรสร้างสภาพแวดล้อมที่ทำให้การเรียนรู้ที่น่าสนใจและจินตนาการ

6. การจัดหาและนำเทคโนโลยีเข้าสู่การสอน ครูควรมีความสามารถในการจัดหาและนำเทคโนโลยีเข้าสู่กระบวนการสอนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้

7. การบูรณาการข้อมูลและความรู้ ครูควรสามารถนำข้อมูลความรู้จากแหล่งเรียนรู้ร่วมกันในการสอน

8. เปิดโอกาสในการเรียนรู้ทั่วโลก ครูส่งเสริมการเรียนรู้ที่นำมาจากแหล่งที่มีความหลากหลายทั่วโลก

9. การสนับสนุนในการศึกษาเพิ่มเติม ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมของครู ผ่าน การจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือทางเทคโนโลยี.

10. การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่จะกระตุ้นความรู้สึกของผู้เรียน ครูควรสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการสอน

บทบาทของครูในยุคดิจิทัล (Digital Era) ควรเป็นอย่างไร

บทบาทของครูในยุคดิจิทัลมีความสำคัญและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากเมื่อเทียบกับบทบาทในอดีตที่เน้นการสอนตามหลักสูตร ต่อไปนี้คือบทบาทของครูในยุคดิจิทัล ดังนี้

1. ผู้นำและแหล่งบริการ ครูมีบทบาทเป็นผู้นำที่ส่งเสริมและบริการในการเรียนรู้. พวกเขาต้องเป็นแหล่งที่นักเรียนสามารถหาความรู้และแนวทางการเรียนรู้
2. ผู้ให้คำปรึกษา ครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ช่วยนักเรียนในการเลือกทางการศึกษา การพัฒนาตนเอง และการวางแผนอนาคต
3. ผู้นำการเรียนรู้ ครูต้องเป็นผู้นำกระบวนการเรียนรู้ที่สนับสนุนนักเรียนในการสร้างความเข้าใจและคิดเป็นของตนเอง
4. ผู้สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ครูมีบทบาทในการสร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และสร้างประสบการณ์ที่น่าจดจำ
5. ผู้สร้างเนื้อหา ครูต้องเป็นผู้สร้างเนื้อหาที่นำเอาเทคโนโลยีและข้อมูลที่มีอยู่ในโลกดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการสอน
6. ผู้สนับสนุนในการแก้ปัญหา ครูต้องสนับสนุนนักเรียนในการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์
7. ผู้ประเมินและให้ข้อติชม ครูมีบทบาทในการประเมินประสิทธิภาพของการเรียนรู้และให้ข้อติชมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้
8. ผู้สนับสนุนในการพัฒนาทักษะ ครูต้องสนับสนุนในการพัฒนาทักษะทางดิจิทัลและทักษะอื่น ๆ ที่สำคัญสำหรับนักเรียนในยุคดิจิทัล
9. ผู้แนะนำในการใช้เทคโนโลยี ครูต้องเป็นผู้แนะนำที่ช่วยนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้
10. ผู้ให้แรงบันดาลใจ ครูต้องเป็นผู้ให้แรงบันดาลใจที่ส่งเสริมนักเรียนในการมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง

ปัจจุบันวงการการศึกษามีความมุ่งหมายที่เดียวกัน คือ การส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ และสร้างการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสื่อสารในการบูรณาการวิชาการศึกษา คำว่า "การศึกษายุคดิจิทัล" ได้รับการใช้เพื่อแสดงถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการการเรียนรู้และการสอน

ยุคดิจิทัล (Digital Era) กับการบริหารสถานศึกษาต้องมีแนวทางอย่างไร

การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรนำเสนอแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และภารกิจของสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญกับงานวิชาการ งานงบประมาณ บริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารควรเป็นหลักในการดำเนินงานทุกด้าน เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่นวัตกรรมและทันสมัย การนำเสนอเทคโนโลยีที่เหมาะสมสามารถช่วยให้กระบวนการเรียนรู้เป็นมิตร, มีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนสามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ การเชื่อมโยงผู้เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการเป็นสิ่งสำคัญ เช่น การให้มีส่วนร่วมของพ่อครู แม่ครู นักเรียน และชุมชน การสร้างพื้นที่ที่เปิดกว้างสำหรับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลจะเสริมสร้างความสามารถในการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล การสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากมีผลต่อการทำงานของทุกคนในองค์กร การส่งเสริมความร่วมมือ สร้างทีมที่มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่เป็นสิ่งที่ช่วยในการสร้างบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความสุขและมุ่งมั่น

เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในการบริหารเทคโนโลยีสำหรับสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรมีการนิเทศ กำกับ ติดตาม วัดผล และส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพร้อมกัน นอกจากนี้ การบริหารจัดการที่มุ่งเน้นในการเปลี่ยนแปลงควรโปร่งใสและมีแผนอย่างเหมาะสม ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ยังไม่ค่อยคุ้นชินกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลควรได้รับการสนับสนุนและการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มทักษะและความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ การเตรียมครูและบุคลากรทางการศึกษาให้พร้อมรับมือกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยให้กระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการเป็นไปอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ การพัฒนานโยบายและแผนที่ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีเข้าสู่กระบวนการการเรียนรู้และการบริหารจัดการเป็นสิ่งสำคัญ นโยบายที่ชัดเจนและแผนที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาจะเป็นแรงผลักดันที่ดีในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาในยุคดิจิทัล ดังนี้ (เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2566)

1. การบริหารสถานศึกษาของการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

1.1 การกำหนดนโยบายและส่งเสริมสนับสนุนในการบริหารจัดการสถานศึกษาด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้สถานศึกษาทำภารกิจของตนในทุกด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ นายท่านผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและเหมาะสมเพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในทุกด้านของการบริหารจัดการ โดยเฉพาะในด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อภารกิจสำคัญของสถานศึกษาทั้ง 4 งาน คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานการบริหารงานบุคคล และงานการบริหารงานทั่วไป

1.2 การเสริมสร้างและพัฒนาภาวะผู้นำทางด้านเทคโนโลยีของครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นแง่ที่สำคัญเพื่อนำทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ต่อไปนี้คือวิธีการส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำทางด้านเทคโนโลยี สร้างทีมงานที่มีความรับผิดชอบทางด้านเทคโนโลยีจะส่งผลให้การพัฒนาและการนำเสนอนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การสร้างวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องผ่านไประยะเวลานาน ผู้บริหารและทีมงาน ต่อไปนี้คือวิธีที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถทำเพื่อสร้างวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง การสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมความโปร่งใสและการสื่อสารเปิดกว้างเกี่ยวกับเป้าหมายและแผนการที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้ทุกคนเข้าใจและยอมรับการเปลี่ยนแปลง ต้องเน้นทีมงานทั้งหมดและต้องมีการทำงานร่วมกันเพื่อปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาในทิศทางที่เต็มไปด้วยความสำเร็จ

1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เติบโต นี่คือนิยามที่ผู้บริหารและสถานศึกษาสามารถดำเนินการเพื่อสนับสนุนนวัตกรรมและการแบ่งปันความรู้ สร้างชุมชนที่สนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยสร้างพื้นที่ที่เปิดกว้างสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ การพัฒนาทักษะ และการสนับสนุนกัน ส่งเสริมนวัตกรรมและความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตที่ทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้นำในการนำเสนอแนวคิดและนวัตกรรมใหม่ เพื่อสร้างวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทางวิชาชีพในทีมงาน

1.5 การบริหารจัดการความรู้ในสถานศึกษาควรทำให้ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นและส่งเสริมการจัดการข้อมูลที่มีประโยชน์ในสถานศึกษา เพื่อสร้างองค์กรที่เน้นการเรียนรู้และสามารถนำสถานศึกษาสู่บทบาทผู้นำทางการศึกษา นอกจากนี้ การพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิบัติงาน เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต มีความสำคัญในการบริหารจัดการความรู้ การสร้างความรู้สึกร่วมกันของทุกคนในสถานศึกษาจะกระตุ้นการทำงานเป็นทีมและเสริมทำให้คนในสถานศึกษาภูมิใจในการทำงานของตน นี่เป็นการกระตุ้นการทำงานเป็นทีมที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จในทุกคน

1.6 การทำงานเป็นเครือข่ายและการบริหารจัดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุคดิจิทัลเรียกให้เกิดความจำเป็นที่สูงมากในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กร โดย

การผลักดันให้มีการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ประกอบการ ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อเตรียมให้ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมายของตนเองได้อย่างชัดเจน เตรียมพร้อมให้ผู้เรียนเข้าสู่การทำงาน การศึกษาต่อตามความต้องการและความสามารถของตนเอง

2. การบริหารสถานศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับยุคดิจิทัลมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

2.1 การยอมรับเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงเป็นภารกิจที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อให้สามารถนำองค์กรสู่การพัฒนาและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมและตลาดงานดิจิทัล มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร และให้ความสำคัญกับการสนับสนุนทีมในการพัฒนาทักษะและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่ตลาดงานดิจิทัลกำลังต้องการ

2.2 การเข้าถึงเทคโนโลยีและการบริหารเทคโนโลยียุคดิจิทัลสำหรับสถานศึกษามีความสำคัญที่สุดในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่ปรับตัวได้ต่อการเปลี่ยนแปลงและท้าทายในยุคดิจิทัล การบริหารเทคโนโลยียุคดิจิทัลที่เน้นการให้ครูและบุคลากรมีทักษะและความพร้อมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีจะช่วยให้สถานศึกษามี ครูนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2.3 การเสริมสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในสถานศึกษาเป็นมิติที่สำคัญที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการเรียนรู้ นี่คือการที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเสนอเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนครูและบุคลากรในการพัฒนาทักษะ ICT และการนำ ICT เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นตัวกลาง

2.4 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนเป็นแนวทางที่สามารถเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ได้ ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มประสิทธิภาพ สถานศึกษาสามารถดำเนินการยอมรับในการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลการบริหารจัดการ

การสร้างวัฒนธรรมองค์กร

การสร้างวัฒนธรรมองค์กรไม่ได้เกิดขึ้นในที่ทำกรทันที มันต้องผ่านกระบวนการและการวางแผนที่มีการตระหนักรู้ สามารถใช้ประโยชน์จากวัฒนธรรมองค์กรนี้ในระยะยาว ดังนั้น ขั้นตอนที่น่าไปสู่การสร้างวัฒนธรรมองค์กร มีดังนี้

1. การสร้างการรับรู้ถึงความสำเร็จของพนักงานเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร และสร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้พนักงานมีความสุขทางจิตและมีสมรรถนะทางงานที่สามารถนำเขาให้มีการรับรู้ถึงความสำเร็จของพนักงานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญ

2. การรับฟังเสียงของทุกคนในองค์กรเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เติบโตและมีประสิทธิภาพ การรับฟังความคิดเห็นของพนักงานช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจ ซึ่งส่งผลให้ทีมงานมีความสุข มีสมรรถนะทำงานที่ดีขึ้น สามารถนำมาใช้ในการรับฟังเสียงของพนักงาน เพื่อสังเกตอวัจนภาษาต่าง ๆ

3. ความสำเร็จในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรจริง ๆ อยู่ในมือของผู้บริหารหรือหัวหน้าทีมที่ต้องทำหน้าที่เป็นตัวอย่างที่ดีในทุกด้าน บทบาทของผู้นำมีผลโดยตรงต่อทัศนคติและพฤติกรรมของทีม และมีบทบาทสำคัญในการร่วมสร้างวัฒนธรรมที่พัฒนาและสนับสนุนพนักงาน นี่คือการที่ผู้นำสามารถทำเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดี จะมีอิทธิพลในการสร้างวัฒนธรรมที่สนับสนุนและสร้างพลังผลบวกในทีมและองค์กร การแสดงแบบอย่างที่ถูกต้องและมีความรับผิดชอบเป็นก้าวแรกสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์

4. ค่านิยมมีบทบาทสำคัญที่สร้างพฤติกรรมและทัศนคติที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมขององค์กร เมื่อค่านิยมนำทางพฤติกรรมของบุคคลในทีมและองค์กร มันจะสร้างพลังบวกและสนับสนุนการปฏิบัติตามค่านิยมดังกล่าวจริงจริง นี่คือ วิธีที่ค่านิยมส่งผลในการกระทำที่จริงจริง เป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนสามารถปฏิบัติได้จริง

5. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในทีมหรือแผนกต่าง ๆ เป็นขั้นตอนสำคัญที่มีผลในการสร้างทีมที่ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างสายสัมพันธ์ที่ดีนี้จะสามารถนำมาใช้เพื่อสร้างส่งเสริมทีมงานให้ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

6. การเน้นการเรียนรู้และการพัฒนาในองค์กรเป็นแนวทางที่สำคัญ เพื่อให้พนักงานมีความสามารถที่จะรับมือกับท้องถิ่นฐานธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ วัฒนธรรมที่สนับสนุนการเรียนรู้มีผลต่อทั้งการพัฒนาส่วนตัวและความสามารถในการทำงานที่ทันสมัย ดังนั้น การลงทุนในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลมีความสำคัญมากในบริบททางธุรกิจ ที่สอดคล้องกับการเน้นการเรียนรู้และการพัฒนาในองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและทักษะการทำงาน

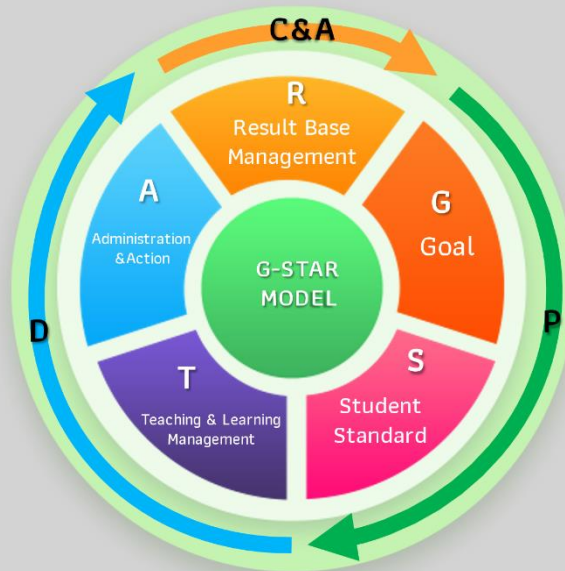
7. การสร้างวัฒนธรรมที่แผ่ขยายไปทั้งองค์กรและกลุ่มคนในนั้นเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและความพยายามอย่างต่อเนื่อง การปฐมนิเทศวันเดียวอาจจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี แต่จำเป็นต้องมีการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อให้ทุกคนในองค์กรแสดงออกวัฒนธรรมนั้นเป็นนิสัย สามารถนำมาใช้ในการสร้างวัฒนธรรมที่ต้องการในองค์กร การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และค่านิยมขององค์กรไปยังทุกคนได้เป็นอย่างมากจะช่วยให้ในการสร้างความตระหนักและความเข้าใจ การสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงนี้จำเป็นต้องมีการสื่อสารอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา ซึ่งจะช่วยให้ทุกคนเข้าใจและยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นในอง

8. การปรับวัฒนธรรมองค์กรต้องได้รับการเน้นเพื่อให้เข้ากับประสบการณ์และความต้องการของแต่ละคนภายในองค์กร นอกจากการสำรวจความต้องการในเชิงลึก การให้ความสำคัญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กรที่ก้าวหน้า จะมีขั้นตอนและกิจกรรมที่สามารถทำเพื่อสนับสนุนการปรับวัฒนธรรมได้ การเข้าถึงข้อมูลความรู้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต เป็นเครื่องมือที่สำคัญของการสร้างวัฒนธรรมที่พึงประสงค์และความทันสมัยในองค์กร

องค์ความรู้จากการศึกษา

ยุคดิจิทัลกับการบริหารสถานศึกษา เป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะต้องบริหารจัดการคน (ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน ผู้ปกครอง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) อุปกรณ์ สื่อและเทคโนโลยี และอินฟราสตรักเจอร์ต่าง ๆ ของสถานศึกษา เพื่อเตรียมพร้อมในการเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มตัว สิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการลำดับจัดการ มีดังนี้

ยุคดิจิทัลกับการบริหารสถานศึกษา แบบG-STAR MODEL

ภาพที่ 1 ยุคดิจิทัลกับการบริหารสถานศึกษา แบบ G-STAR MODEL

1. G (GOAL) คือ สิ่งที่สถานศึกษากำหนดเป้าหมายและสิ่งที่ใฝ่ฝันว่าจะต้องไปถึง มาจากความต้องการ ความคาดหวัง จินตนาการ แต่ต้องอยู่ในกรอบที่จะสามารถเป็นไปได้จริง และสามารถบรรลุได้ด้วยกระบวนการ บริหารจัดการ ซึ่งเป้าหมายไม่ได้เป็นตัวบ่งบอกความสำเร็จ แต่การกระทำเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายต่างหาก ที่จะเป็นตัว บ่งชี้ว่าจะสำเร็จหรือไม่

2. S (Student Standard) คือ มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน ผลการเรียนรู้ที่เป็นคุณภาพของผู้เรียนทั้ง ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ประกอบด้วยความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร การคิดคำนวณ การคิด ประเภทต่าง ๆ การสร้างนวัตกรรม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตาม หลักสูตร การมีความรู้ทักษะพื้นฐานและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เป็นค่านิยมที่ดี ตามที่สถานศึกษากำหนด ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่าง และหลากหลาย รวมทั้งสุขภาพทางร่างกายและจิตสังคม

3. T (Teaching & Learning Management) คือ มาตรฐานด้านที่ต้องการจัด เน้นที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรสถานศึกษา สร้างโอกาสให้ ผู้เรียนมี ส่วนร่วมในการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก สร้าง ปฏิสัมพันธ์ที่ดี ครูรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบและนำผลมา พัฒนาผู้เรียน รวมทั้งร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำผลที่ได้มาให้อุปกรณ์กลับเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการ จัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

4. A (Administration & Action) คือ การบริหารจัดการทั้งระบบ เป็นการจักระบบบริหารจัดการคุณภาพ ของสถานศึกษา มีการกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจอย่างชัดเจน ด้วยความความกระฉับกระเฉง ความ กระตือรือร้น สามารถดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียนรอบด้านตามหลักสูตรสถานศึกษาในทุก กลุ่มเป้าหมาย จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญ ทางวิชาชีพ และจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการเรียนรู้รวมทั้งจัด สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

5. R (Result Base Management) คือ การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการบริหาร (การจัดการตามผลลัพธ์) วิธีการบริหารที่เห็นผลสัมฤทธิ์ส่วนใหญ่ที่เป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายที่กำหนด การบริหาร ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการบริหาร เป็นการบริหารที่เน้นการมีประสิทธิภาพ (Outputs) และผลลัพธ์ (Outcomes) เพื่อให้บรรลุผล (ตัวชี้วัด)

บทสรุป

ประเทศไทยกำลังพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล ซึ่งเน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในทุกด้านของชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการทำงานที่มีความเชื่อมโยงกันมากขึ้น ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้มีผลต่อครู อาจารย์ และผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ได้โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาหรือสถานที่ ทำให้กระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างยืดหยุ่นและหลากหลายมากขึ้น ในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ต้องศึกษาและพัฒนาตนเองเพื่อเข้าสู่ยุคความเปลี่ยนแปลงของยุคนี้ได้อย่างเหมาะสม ยุคดิจิทัลเป็นยุคที่กระแสเป็นหลักของโลก ซึ่งเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วในการสื่อสารและการส่งผ่านข้อมูลความรู้ที่มีอยู่ในสังคม ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วทุกที่และทุกเวลา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนี้ทำให้ครู อาจารย์ และผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ได้โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาหรือสถานที่ การศึกษาไทยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยน โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น สถานศึกษาต้องนำดิจิทัลเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงการมีคลังสื่อดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึง เข้าใช้เพื่อพัฒนาตนเองได้ในทุกที่ทุกเวลา

เอกสารอ้างอิง

- วิทยากร ท่อแก้ว. (2564). *หลักสูตรนวัตกรรมการสื่อสารทางการเมืองและการปกครองท้องถิ่น สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุจรรยา ขาวสกุล. (2560). *ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล*. ในรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 3, 138-148. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- อนันต์ วรดิพิงศ์. (2561). การศึกษารูปแบบดิจิทัลเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 11(2), 1200-1215.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2566). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era)*. Retrieved from: <https://www.trueplookpanya.com/dhamma/content/52232>
- Fullan, M., & Langworthy, M. (2014). *A Rich Seam: How New Pedagogies Find Deep Learning*. Pearson.
- Johnson, L., Adams Becker, S., Estrada, V., & Freeman, A. (2015). *NMC Horizon Report: 2015 Higher Education Edition*. The New Media Consortium.
- Schwab, K. (2016). *The Fourth Industrial Revolution*. World Economic Forum.
- Selwyn, N. (2014). *Digital Technology and the Contemporary University: Degrees of Digitization*. Routledge.
- Shepherd, G. M. (2004). *The synaptic organization of the brain*. 5th ed. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780195159561.001.1>